

საქართველოს მეცნიერებათა ეროვნული აკადემია

ქართული ენციკლოპედიის ი. აბაშიძის სახელობის მთავარი სამეცნიერო რედაქცია

კასრაძე დავით ილარიონის ძე

კასრაძე დავით ილარიონის ძე (27. XII. 1885, სოფ. ავნევი, ახლანდ. გორის მუნიციპალიტეტი, – 16. II. 1965, თბილისი), მწერალი. დაამთავრა გორის სას. სასწავლებელი, შემდეგ თბილ. სამხატვრო სასწავლებელი. 1908–10 სწავლობდა პარიზის უნ-ტის ფილოს. და ლიტ-რის ფაკ-ტზე. კ-ის კრიტ.-პუბლიც. წერილები და მოთხრობები 1901-იდან იბეჭდებოდა ჟურნალ-გაზეთებში. 1923 იყო ბათუმის გაზ. „მწვერვალის“ რედაქტორი. კ-ის თხზულებათაგან აღსანიშნავია რომანები: „გურანდა“ („როსკიპი“, 1912, მასში მძაფრადაა გაკრიტიკებული ცარიზმის რეჟიმი), „კეთრი“ (1928); ჰეროიკული პოემა „ლეგენდა რუსთაველზე“ (1961); ისტ. რომანი „იბერიის დედოფალი“ (1964). ავტორია ორიგინ. და გადმოკეთებული პიესებისა: „მეფე არლეკინი“ (1912), „რია“ (1918), „ციხის ცრემლები“ (1922), „იუდა“ (1924) და სხვ.

კ-მ თარგმნა ლ. ტოლსტოის, ნ. გოგოლის, ი. ტურგენევის, მოლიერის, ა. ფრანსის, ე. ზოლას, მ. მეტერლინკის, ე. როსტანის, კ. გოლდონის და სხვათა თხზულებანი. ავტორია მონოგრაფიებისა ქართ. სცენის მოღვაწეებზე („ვლადიმერ სარდიონის ძე ალექსი-მესხი-შვილი“, 1913; „ალექსანდრე ნუნუნავა“, 1957), წერილებისა ქართ. ლიტ-რისა და თეატრ. ხელოვნების საკითხებზე. წერდა საბავშვო ნაწარმოებებსაც. 1932 შეადგინა და გამოსცა ოსური ლიტ-რის პირველი ანთოლოგია ქართ. ენაზე.

თხზ.: ლიტერატურული პორტრეტები, თბ., 1962; კეთრი, თბ., 1965.

ვ. ცისკარიძე
